ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA:
19 MAYIS 1919
Sayı:
52
75
Krş.
NİHAT

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

BURADA NE ARIYORSUNUZ? KIZI NEYE KURTARDINIZ? BUNLARIN CEVABINI VERECEKSİNİZ!..

BU ESNADA BİZİMKİLERİN BULUNDUĞU YER BİRDEN BİR SÜRÜ SAKALLI GARİP KIYAFETLİ ADAMLARLA DOLAR. ORAYA İLK GİRENE DİĞERLERİ SAYGI GÖSTERMEKTEDİR..

OYA YANINDA DURAN HIZIR'A YAVAŞÇA FISILDAR:

İŞTE **TUTANKAMON**!.. KİMSENİN GÖZÜNÜN YAŞINA BAKMAZ... ONU ASIRLARCA EVVEL MUMYALAMIŞLAR ÖYLECE YAŞAMIŞ VE TEKRAR MEYDANA ÇIKMIŞ...

ÖYLE SAÇMA ŞEY OLMAZ OYA ABLA!

TUTANKAMON HIZIR'I KARŞISINA ÇEKER:

ESKİ MISIR ÜLKESİNE GELMENİZİN ELBET BİR SEBEBİ OLACAK... DÜNYA İNSANLARI BURAYA BOŞYERE GELMEZLER..

BİZİ BURAYA BİR TESADÜF GETİRDİ EFENDİM!..

OYA'YI KURTARIP, ONUN AİLESİNDEN ALACAĞIMIZ PARAYA MANİ OLMAK İSTİYORSUNUZ DEĞİL Mİ? ALÇAKLAR!..

BU DA NESİ?

KARAKAÇAN KENDİKENDİNE DÜŞÜNÜR

HIMMM!.. BU İŞİN İÇİNDE İŞ VAR.. BUNLAR ESKİ MISIRLI FALAN DEĞİLLER.. HERHALDE BURAYA GİZLENMİŞ BİR HIRSIZ ÇETESİ OLACAKLAR!

DEVAMI VAR

19 MAYIS 1919 da, Karadeniz'in hırçın dalgalarına aldırmayarak ilerleyen bir gemi, Samsun limanında demir atmıştı. Bu geminin, Anadoluya bir kurtarıcı taşıdığından pek az kimse haberdardı.

Bandırma adını taşıyan bu vapurdan mavi gözlü, geniş omuzlu bir asker karaya ayak bastı. İşte bu kahraman asker Mustafa Kemal'di.

1915 te, Birinci Dünya Harbine giren Türkiye, Çanakkalede müttefik düşmanlarına iyi bir ders vermiş, silâh, cephane, asker üstünlüğüne rağmen onları mağlûp etmişti.

Rus sınırlarında, Galiçyada, Mısır kapılarında, yerde, havada, denizde kahramanca çarpışıyor ve savunuyordu. Almanların harbi bırakması diğer müttefiklerinin düşman saflarına geçmesi de Arap aşiretlerinin ihaneti yüzünden biz de mağlûp olduk.

Düşmanlarımız bize en ağır baskıyı yaparak en feci bir sulh şartlarını kabul ettiriyorlardı. Memleket birçok yönden isti-

(Devamı 26. sayfada)

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA :
— 11 —

Kezban'ın gözleri birden parıldadı.

— Elbette...

— Ama, bize yardım etmekle hayatının her an tehlikede olduğunu unutmamalısın...

— Canımın ne kıymeti var ki... Yeter ki vatanımız kurtulsun...

— Sağol Kezban... Zaten biz de senden böyle bir cevap bekliyorduk. Şimdi söyle bakalım. Köyünde bir ninenin olduğunu söylemiştin! Doğru mu?

— Evet, yaşlı bir ninemle, bir de ineğimiz var...

— Bizi köyünde misafir edebilir misin?

— Elbette... Tanrı misafiri köyümüze ancak şeref verir.

— Kimseye haber vermiyeceksin... Biz vaziyete göre, bir, belki de iki gün dışarı çıkmıyacağız.

— Niçin Kudret Ağabey? Kimden çekiniyorsunuz? Sizler...

Kudret, Kezban'ın kollarından tutup gözlerine baktı.

— Bizler buraya vazife ile geldik Kezban... Anadolu'da Mustafa Kemal, bir kurtuluş savaşına girişti. Senin bundan haberin var mı?

— Elbette Kudret Ağabey. Olmaz olur mu? Her Türk, bunu biliyor.

— İşte biz, buraya bu kurtuluş savaşına katılacak askerleri, hattâ kadın, erkek, yediden yetmişe kadar bütün Türkleri, silâhlandırmağa, teşkilâtlandırmağa geldik.

Kezban hayran hayran Kudret'i dinliyordu. Birden sevinçle:

— Yoksa siz subay mısınız? diye bağırdı.

— Elbette ya... Benim rütbem yüzbaşı... Orhan'ın mülâzım... Fethi de bir kolunu Çanakkale'de kaybetmiş kahraman bir onbaşı...

Bu sözleri duyan Fethi:

— Kumandanım beni utandırıyorsunuz, diye söze karıştı. Vatanı uğruna bir kolumu kaybettiysem ne olmuş sanki... Ya Kezban'ın babası, Çanakkale savaşında kanını akıtıp canını vermiş...

Kezban, Fethi'ye döndü:

— Elbette canını verecek ya... Babam ancak vazifesini yaptı. Gitti, döğüştü ve öldü... Biz de döğüşeceğiz ve icap ederse kanımızı seve seve bu vatan uğruna akıtacağız.

Orhan kendisini tutamadı:

— Yaşa be Kezban... Senin gibi kalbi vatan sevgisi ile dolu olan evlâtları varken, bu vatan kolay kolay düşmanlara yem olmaz...

— Elbette yem olmıyacak... Türk kadar mazisi geniş, Türk kadar cengâver bir millet var mı ki dünyada?

Kudret söze karıştı:

— Bunları nereden biliyorsun sen Kezban?

— Okulda okuduğum kitaplardan...

— Demek sen okula da gittin?

— Elbette ya... Tam sekiz yıl... Savaş çıkmasaydı okuma-

— Babam ancak vazifesini yaptı. Gitti, döğüştü ve öldü!

ya devam edecektim...

— Şimdi beni dinle...

— Seni dinliyorum Kudret Ağabey...

Fethi Onbaşı atıldı:

— Yüzbaşım desen daha iyi olmaz mı hemşire? O yalnız bizim değil, ordunun da kumandanı...

Kezban hafif kızardı:

— Affedersiniz...

Sonra Kudret'e dönüp askerce bir selâm aldı.

— Emrinize hazırım yüzbaşım...

Kudret ciddî bir hareketle selâmına mukabele ettikten sonra:

— Sana da bundan sonra Kezban Onbaşı diyeceğiz!

— Daha bir yararlık göstermedim ki ben?

— Nasıl göstermedin? Bizim safımıza katılmakla, ilk yararlığını göstermiş oluyorsun?

Kezban, Fethi Onbaşıya baktı:

— Ya Fethi Onbaşı... O koca bir harbe girdi, bir kolunu kaybetti... Hâlâ rütbesi onbaşı mı kalacak?

Kudret:

— Doğru, diye gülümsedi. Ona da bu andan itibaren Fethi Çavuş diyeceğiz.

Orhan söze karıştı:

— O halde bizim bölük şimdiden tamam oldu. Kezban Onbaşı, Fethi Çavuş, Mülâzım Orhan ve Yüzbaşı Kudret...

Kudret tok bir sesle:

— Elbette ya, diye gülümsedi. Bir Türk dünyaya bedel de, neden bir onbaşı, bir çavuş, bir mülâzım ve bir yüzbaşı bir bölüğe bedel olmasın?

Hepsinin de gözleri sulanmıştı. Vatan aşkıyla çarpan dört kalbin dört şebnemiydi o yaşlar...

Kudret kısa bir sükûttan sonra:

— Şimdi, etrafıma toplanın da bulunduğumuz yeri tâyin edelim, dedi.

Kezban, Orhan ve Fethi, Kudret'in yanına geldiler. Kudret, elindeki mufassal haritada bulundukları yeri kolaylıkla tâyin etmişti. Kezban'ın birden sesi yükseldi...

— Tamam... Ben size demedim mi? Bizim köyün civarında bulunuyoruz... İşte, haritada gösterilen şu yol, bizim köye gidiyor... Şimdi hareket edersek, ortalık kararırken bizim köye ulaşırız.

Kudret, başını yukarı kaldırdı. Bakışlarında âdeta bir zafer sevinci okunuyordu.

— O halde, arş yiğitler, vatan imdadına...

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İnsan Ruhunun Temeli, Omurgası, Belkemiği

SİZLERE, sık sık, insanın iki şeyden meydana geldiğini, bunlardan birinin maddeden yapılmış olan BEDEN'imiz; diğerinin de mânevî bir yapı olan RUH'umuz olduğunu söylemiştim. Hattâ, beden sağlığımız gibi RUH SAĞLIĞIMIZA da dikkatli olmalıyız, demiştim.

Beden sağlığımızı korumak, nisbeten kolaydır. Çünkü bedenimiz ortada, gözümüzün önünde ve elimizin altındadır. Ruhumuz öyle mi ya?

Binaların, yapıların temelleri, duvarları, çatıları vardır. Gemilerin temeli de OMURGA'larıdır. İnsan bedeninin temeli, omurgası da iskeleti, iskeleti dahi bağlayan BELKEMİĞİ'dir. İskelet ve bağlandığı belkemiği olmasa insan bedeni bir et yığını halinde yerlere yayılır kalır.

İnsan ruhu da bir omurgaya, bir temele, bir belkemiğine dayanır. Böyle bir sağlam, dik tutucu çatılı olmayan ruhlar da dayanaksız kalır ve çöker; bütün değerini kaybeder. Söz sırası ruhumuzun sağlığına, korunmasına gelince konumuz geldi, geldi bu noktaya dayandı.

Sizlerle bir yıldanberi bu köşede her hafta buluştuk ve Ahlâk ve Din konusunda epeyce konuştuk. Bu zaman içinde sizlere RUH varlığımızın BEDEN varlığımız yanındaki önemini az veya çok belirttim. Şimdi sıra RUHUMUZ üzerinde durmağa ve onu tanımağa geldi. Bu konuya da, gelecek hafta da - Allahın izni ve yardımı ile - gireceğim ve ruh yapımızı temelinden, omurgasından, belkemiğinden anlatmağa çalışacağım.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

CANVEREN KÖYÜNDE

III

GÜNEŞ batalı yarım saat olmuş, ortalık iyice kararmıştı.

Bir bölüğe bedel Yüzbaşı Kudret, Mülâzım Orhan, Çavuş Fethi ve Onbaşı Kezban, Canveren köyüne bir hayli yaklaşmışlardı.

Kezban'ın köyünün adı Canveren idi. Hakikaten köy, uzaktan görüldüğü zaman, dört arkadaşa sanki can vermişti. Sabahın erken saatlerinden, gün batıncaya kadar hemen hemen hiç mola vermeden yürümüşlerdi. Bereket versin, Fethi, yola çıkarken bir mendil içinde biraz peynir, soğan ve zeytinle, iki ekmek almıştı da, acıkan karınlarını biraz bastırmak imkânını bulmuşlardı. Öğle üzeri rastladıkları bir pınardan kana kana su içmişler, Canveren köyüne bir an ulaşmak için ekmeklerini bile yolda giderken yemişlerdi.

Kudret Canveren köyüne doğru yürürlerken:

— Parolamızı unutmayın arkadaşlar, demişti. Nerede, ne zaman ve ne şekilde olursa olsun, birbirimize ulaştıracağımız ilk haber «Dağ başını duman almış» olacaktır. Bu bizim parolamızdır. Bunu haber aldınız mı, bilin ki, o haberi göndereniniz tehlike içinde demektir...

Kezban, Kudret'e baktı:

— Ama yüzbaşım, zannedersem, bu güzel bir marştır...

— Evet, bu yeni Türkiyenin doğuş marşıdır... İsterseniz hep birlikte söyliyelim...

Dört arkadaş güneş doğmak üzere iken koro halinde marşa başlamışlardı.

Dağ başını duman almış
Gümüş dere durmaz akar.
Güneş ufuktan şimdi doğar
Yürüyelim arkadaşlar.

Ve şimdi, güneş ufakta batmış, Canveren köyünün, uzakta çömelmiş hissini veren kerpiç evleri iyice seçilmeğe başlamıştı. *(Devamı gelecek sayıda)*

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Şişlideki Ev

YAZAN: SADIK ÖVET

HARBİYE'DEN Şişli'ye doğru giderken, Şişli'ye gelmeden biraz evvel sağ tarafta yaya kaldırımına doğru çıkıntısı ve pancurlu pencereleri bulunan bir ev görürsünüz. Bu ev Atatürk'ün I. Dünya Savaşından sonra Samsun'a gidinceye kadar oturduğu evdir. Tarih dersinde okuduğunuz gibi, Osmanlı Devleti I. Dünya Savaşından sonra Mondros silâh bırakmasını yapıyor. Bu sıralarda Mustafa Kemal, Adana'da bulunuyor. Oradan İstanbul'a çağrılıyor. İstanbul'un her tarafına düşmanlar yerleşmişlerdir. Ona oturması için bu ev veriliyor. Çünkü ordu komutanıdır, fakat ordusu artık yoktur. Mustafa Kemal zamanının sadrazamı ile konuşuyor, mebuslarla görüşüyor, hattâ padişaha çıkıp, bu felâketlerden yurdu kurtarması için çareler arıyor. Bu adamlardan hiçbir fayda gelmiyeceğini anlıyor. Bu evde üzüntüleriyle başbaşa kalıyor. Yakın ve güvendiği arkadaşları, birçok günler bu eve gelip, kendisiyle dertleşiyorlar. Onlara, yurdun kurtarılması için, düşündüklerini anlatıyor. Anadolu'ya gitmek, orduyu tekrar toplamak ve yurdu paylaşmak üzere olan düşmanlara karşı koymak için ne yapmak lâzımgeldiğini tasarlıyor. Gene bu evde haritalar açılıyor, plânlar yapılıyor. Nihayet Osmanlı Hükûmeti, Mustafa Kemal'i İstanbul'dan uzaklaştırmak için Samsun ve dolaylarına ordu müfettişi yapıyor. Orada yapacaklarını gizli tutuyor, ötürünü verdiği, çok sevdiği askerlikten ayrılmayı bile düşünüyor.

Samsun'a hareket etmeden bir gün evvel, 15 Mayıs 1919 da Yunanlılar İzmir'e çıkıyorlar. Mustafa Kemal daha birçok felâketlerin başa geleceğini bildiğinden işine bakıyor, hazırlanıyor. Yakın arkadaşlarile vedalaştıktan sonra 16 Mayıs 1919 da bu evden ayrılıyor. Otomobiline atlıyor, doğru Galata rıhtımına giderek kendisini bekleyen, pusulası bile bozuk olan Bandırma vapuruna biniyor. İstanbul'dan ayrılmak için acele ediyor. Çünkü fikirlerinin anlaşılacağından korkuyor. Hattâ düşmanların vapuru batıracakları lâkırdısı da ortalarda dolaşıyor. Fırtınalı, dalgalı bir deniz yolculuğundan üç gün sonra 19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak basıyor.

Bu ev şimdi müzedir. Hemen her yıl 19 Mayıstan evvel gidip gezerim. Aziz Atatürk'ün yurdunu düşündüğü, hızlı adımlarla dolaştığı salonu, arkadaşlarile konuştuğu odaları tekrar görürüm. Evin kapısında durduğum zaman sanki onu 16 Mayıs günü otomobiline biniyormuş gibi gözlerimin önüne getiririm. Bu ev bizim için uğurludur. Çünkü yurdun kurtuluşu bu evde hazırlanmıştır. Bugün bu evin odalarında, salonunda Aziz Atatürk'e ait bir çok hâtıralar vardır. Duvarlarda onun hayatına ait, halk ve gençlik ile çekilmiş fotoğrafları, Harp Okulundan başlamak üzere komutanlıkları, reisicumhurluk zamanına ait birçok resimleri asılıdır.

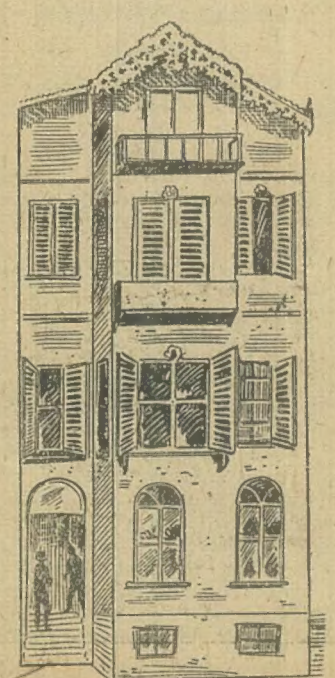

Eve birkaç mermer basamak çıkınca giriyorsunuz. Sağda, camlı çerçeveler içinde yazılar görüyorsunuz. Gençliğe hitabını tekrar okuyorsunuz. Bir tarafta Kurtuluş Savaşı esnasında yuvasını bırakmış köylülerin yağlıboya tablosu asılı duruyor. İlerliyorsunuz, birinci kat odaları ile karşılaşıyorsunuz. Karşıki büyük salonda, Büyük Taarruzda İzmir'in alınmasına kadar cephane sandıkları taşıyan kağnı olduğu gibi yerleştirilmiş. Bir tarafta camlı vitrin içinde Atatürk'ün savaşlarda giydiği fotin ve çizmesi duruyor. Yine bir vitrinde Mareşal elbisesi ile, Sakarya savaşında giydiği kalpak görünüyor. Bir başkasında eski yeni harflerle yazdığı kendisinin elyazıları okunuyor. Tarih kitaplarında gördüğünüz spor elbisesi seyahatlerde giydiği şapka ve elbiseler hep burada. Savaş esnasında masasına koyduğu, geceleyin battaniye olarak kullandığı örtü yine burada. Kurtuluş Savaşını baştan aşağı anlatan, büyük nutku Büyük Millet Meclisinde söylediği zaman günlerce giydiği redingot karşınızda duruyor. Çamaşırlarını, gömleklerini de görüyorsunuz. Kalpağı, saati, sigara kutusu, kâğıt keseceği, madalyonları yine vitrinler içinde kendilerini gösteriyorlar. Gene bir vitrinde eski ve yeni nüfus cüzdanı açılmış, bunlarda annesini, babasını, doğum tarihini ve yerini okuyorsunuz. O zaman bu evde oturmuş olduğu koltuklar, kanapeler kenarlara sıralanmış, daha neler yok ki...

Zaman bulunca, İstanbul'a Atatürk'e ait hâtıralar içinde yaşamalısınız. Sizler 19 Mayıs çocuklarısınız. Daima bunun şerefini, gururunu taşımalısınız. İcap ederse üzerinize düşen ödevi canla başla yapacağınızı unutmamalısınız.

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ..

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Irak'ın candamarı ..... şehirleridir.
Nil — Dicle — Ganj — Fırat

Irak ..... ile idare edilir.
Krallıkla — Cumhuriyetle
Diktatörlükle

Suriye Türkiye'nin ..... edir.
Güneyinde, doğusunda, kuzeyinde

Suriye'nin yüzölçümü Türkiye'nin ..... kadardır.
Yarısı, üçte biri, dörtte biri

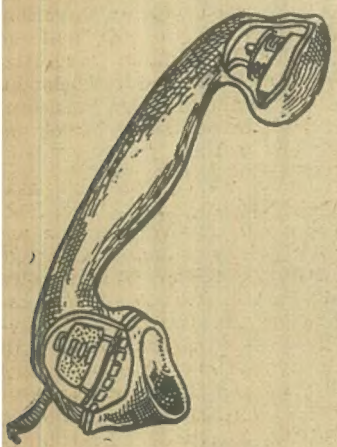

Telefonda: Kulaklık, mikrofon, diyafram, kömür tanecikleri nerededir? Gösteriniz.

Bulunduğunuz şehirde telefonların numaraları kaç sayılıdır?

Radyoyu kim icat etmişti?
Ford — Marconi — Edison

Sinemalı radyoya ne denir?
Telsiz telefon — Televizyon — Telsiz telgraf

Memleketimizin en büyük gölü ..... dür.
Tuz Gölü — Van Fölü — Beyşehir Gölü

Türkiye'nin en uzun nehri ..... dir.
Sakarya — Gediz — Kızılırmak

Haçlı Seferleri neden oldu? Doğru cümlelere X koyunuz.
Hıristiyanlar, müslümanlarla anlaşmak istiyorlardı
Hıristiyanlar Kudüs'ü almak istiyorlardı.
Hıristiyanlar zengin olmak istiyorlardı.
Hıristiyanlar müslüman olmak istiyorlardı.
Hıristiyanlar Bizans'ı almak istiyorlardı.

Birinci Haçlı Seferinde Hıristiyanlarla savaşan kimdir?
Alp Arslan — Kılıç Arslan — Salâhattin Eyyûbî

..... Boğazı

..... Boğazı

Boğazların hangisi daha uzundur?
Çanakkale Boğazı hangi denizleri birbirine bağlar?
İstanbul Boğazı hangi denizleri birleştirir?
İstanbul Boğazının en dar yeri ne kadardır?

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.
Sinekler, toz ve toprak yiyeceklerin düşmanıdır.
Temizlik insanların neşesini arttırır.
Oyun vücudümüzdeki zararlı maddelerin atılmasını sağlar.
Kışın açık renk elbiseler giymelidir.
Üst üste, kat kat çamaşır giymemelidir.
Günün oniki saatini uyku ile geçirmelidir.
Yemeklerden sonra hemen çalışmağa başlamamalıdır.

Bu harita hangi devletindir? Haritada şehirlerin isimlerini üzerlerine yazınız.
Roma, Milano, Napoli, Cenova
İtalya'nın başşehri ..... dır.
Akdeniz'de İtalya'nın adaları hangileridir?
Girit — Sicilya — Korsika — Sardunya
İtalya'nın kuzeyinde ..... dağları vardır.
Piren — Apenin — Alp

İtalya'da kömür yoktur. Endüstride ne kullanılır?
İtalya'nın Türkiye'den aldıklarına A, sattıklarına S koyunuz.
Pamuk, yünlü kumaşlar, makine, afyon, ecza, zeytinyağı, kuruyemiş, balık.
İtalya'nın önemli nehri ..... nehridir.
Tuna — Po — Ron
Elektrikten nasıl korunmalıyız? Doğru olanlara D, yanlışlara Y koyunuz.
Elektrik telleri yanında uçurtma uçurmamalı.
Prize çivi sokmalı.
Bozuk elektrik tellerini kullanmamalı.
Elektrik yanarken ampul değiştirmeli.
Sokakta kopmuş elektrik tellerinin yanına sokulmamalı.
Ölü kafası işareti bulunan yerlere yanaşmamalı.
Islak ellerle döğme, priz veya ampulü tutmalı.

Deli Ozan

Dede Korkut'tan

XVIII

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

BAMSİ BÖYRÜK bir ozan kıyafetinde düğün yerine gelerek, halkın arasından olanı biteni gözlüyordu. Lâkin içi içine sığmıyordu. Saçı sakalı birbirine karışmış, üstü başı perişan bu ozana bakan bile yoktu. İçi pek yanık olduğundan bir köşeye çekilip sazını çalmaya başladı. Hem ağlayıp hem çaldığı için halk ona Deli Ozan adını takıverdi. Biraz sonra atlılar meydana gelip ok atmaya başladılar. Deli Ozan derhal safların önüne geçti. İlk oku Kara Güne oğlu Budak çekti. Deli Ozan yüksek bir sesle:

— Elin var olsun! diye bağırdı. Herkes bu perişan kıyafetli Deli Ozan'a baktı. Bu defa Uruz yayını çekti. Ona da:

— Elin var olsun! diye bağırdı. Bundan sonra ok çeken damat Yalancıoğlu'na, Deli Ozan var kuvvetiyle:

— Elin kurusun, parmakların çürüsün! diye bağırdı.

Yalancıoğlu Deli Ozan'a bakarak:

— Bire kavat oğlu kavat Deli Ozan. Sen kim oluyorsun ki, bana böyle ağır sözler söyleyesin? Pazun kuvvetli ise gel bu yayı çek. Çekemezsen senin boynunu vururum, dedi.

Bu sözü derdemez Deli Ozan meydana çıkıverdi. Yalancıoğlu'na:

— Ver yayını, el mi yaman çeker Bey mi yaman, şimdi görürsün! diyerek yayı çeker çekmez, yay kabzadan iki parça oluverdi. Bu kırık parçaları da Yalancıoğlu'nun önüne attı:

— Böyle çürük yayla övünülmez! deyince Yalancıoğlu:

— Çadırımda Bamsi Böyrük'ün yayı var, onu getirin de bakalım çeksin!

Derhal çadırdan Bamsi'nın kullandığı yayı getirdiler, deli ozan:

— Beyler sizin aşkınıza bu bu yayı çekiyorum! diyerek okunu çekti. Meğer bütün yiğitler oklarını bir nişan yüzüğüne atarlarmış. Deli Ozan birinci okta nişan yüzüğünü vurup parçaladı. Bunu gören bütün Beyler Deli Ozan'ı alkışladılar. Bu esnada Kazan Bey, Deli Ozan'ı yanına çağırarak:

— Deli Ozan... Dile benden ne dilersin? Çadır mı, cariye mi, yoksa altın akçe mi dilersin?

Deli Ozan:

— Benim hiçbir şeye ihtiyacım yok, hepsi sizin olsun!

— Ya ne istersin?

— Hatunların yanına gitmekliğime müsaade edin. Dileğim ancak bundan ibarettir!

Deli Ozan'ın bu arzusuna Kazan Bey müsaade etti. Deli Ozan elinde sazı kadınların bulunduğu çadıra girdi. Kazan Beyin Hatunu Boyu Uzun Burla Hatun sordu:

— Deli Ozan dileğin nedir?

— Hatun! Dileğim şudur ki, ere varan kız oynasın ona kopuz çalayım, deyince, gelin diye Kırca Yenge adlı bir kadın oyuna kalktı. Deli Ozan sazile onun kim olduğunu söyledi. Daha birçok kızlar kalktı, onları da bildi. Nihayet Bânu Çiçek oyuna kalktı. Üzerinde kırmızı kaftanı vardı. Deli Ozan Bânu Çiçek'in yüzüne baka baka:

Ben bu yerden gideli dertli olmuş
Çok akçe karlar yağmış
Dize batmış Han kızının
Evinde kul, halayık tükenmiş.
Han kızının tırnağını kesin
Ere varmak ayıp olur.

Deyince, Bânu Çiçek bu ayıp sözüne kızarak:

— Deli Ozan! Ben ayıplı mıyım da bana ayıplı koşarsın? dediği sırada, Bamsi Böyrük'ün Bânu Çiçek'e taktığı nişan yüzüğü gözüne ilişti, içini çekerek:

Karğı gibi kara saçın yoldun mu kız?
Kara gözden acı yaşı döktün mü kız?
Güz elması gibi al yanağını yırttın mı kız?
Kız sen ere varıyorsun
Altın yüzük benimdir, evr bana kız.

Deli Ozan'ın bu deyişlerine karşı Bânu Çiçek de:

Kargı gibi kara saçım yolduğum çok
Güz elması gibi al yanağım yırttığım çok
Gelenlere gidenlere sorduğum çok
Gitti gelmez, Bey Yiğitim.
Han Yiğitim Böyrük diye ağladığını çok.
Seviştiğim Bamsi Böyrük sen değilsin.
Altın yüzük senin değildir.
Altın yüzüğü istersen nişanını söyle.

— Deli Ozan, ben ayıplı mıyım da bana ayıp koşarsın?

Bu sözler üzerine Bamsi Böyrük sazını çalmaya başladı, bakalım ne dedi:

Senin çadırının önünde geyik vurmadın mı?
Sen de beni yanına çağırmadın mı?
Senin atın benim atımı geçmedi mi?
Altın yüzüğü parmağına ben geçirmedim mi?
Seviştiğin Bamsi Böyrük ben değil miyim?

Derdemez Bânu Çiçek, Bamsi Böyrük'ü tanıdı. Ikisi sarmaş dolaş olarak ağlaştılar. Derhal Bamsi'nin anasile babasına müjde verdiler. Babası dedi ki:

— Bamsi'nin geldiğini bilmem için, kanını mendiline sürsün. Gözüme süreyim. Kapanan gözüm açılırsa oğlum Bamsi gelmiştir.

Bunun üzerine Böyrük mendiline bir kan bulaştırıp babasına gönderdi. Bu mendili Bay Böre gözüne sürünce gözleri açıldı. Anasile babası oğlunun yanına gelerek öpüştüler ve sarmaş-dolaş oldular. Deli Ozan'ın Bamsi Böyrük olduğunu duyan Yalancıoğlu korkarak düğün yerinden kaçıp, bir sazlığın içine saklandı. Böyrük bu sazlığı ateşe verince, Yalancıoğlu kılıcının altından geçerek aman diledi. Bunun üzerine Böyrük suçunu bağışladı. Bamsi Böyrük bütün Oğuz beylerine:

— Düşmanların elinde esir yaşayan arkadaşlarımı kurtarmadan evlenemem, diyerek büyük bir ordu ile komşuları Mogolların üzerine yürüdü. Kanlı bir savaştan sonra bütün arkadaşlarını kurtardı. Muzaffer olarak İç Oğuz'a dönüp düğününü yaptı. Kırk gün kırk gece toy düğün yapıldı. Dede Korkut geldi, şadlık çaldı. Boy boyladı, soy soyladı. Alplerin başına ne geldiyse sazile söyledi. Bu Oğuzname Bamsi Böyrük'ün olsun! dedi.

BİTTİ

■

CEVAP

Bay Recai, öbür odada çalışmakta olan oğluna seslendi:

— Oğlum! İçeriki odada bir gürültü var? Ne oldu?

Sezai, kapı aralığından cevap verdi:

— Ben anlıyamadım baba. Ya kedi miyavlıyordur veya annem şarkı söylüyordur.

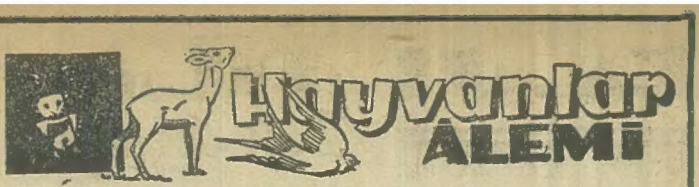

İNSAN YİYEN KEDİ BALIĞI

Bu balık Amazon nehrinde yaşıyan 450 cins kedi balığının en büyüğüdür. 3.60 cm. kadar büyükleri vardır. Yerlilerin en büyük korkusu nehre düşüp bu canavarlara yem olmaktır.

Kedi balığı, vücudünün yüzmeye müsait biçimine ve pürüzsüz derisine rağmen, çamurlu nehirden çekilirken müşkülât çıkardığına bakılırsa ağırlığı 9-10 kilonun üstündedir.

Tutulan balığın başı 45 cm. genişliktedir. Keskin dişli, sağlam çeneli ağzı ise tam 35 cm. ye kadar açılmaktadır. Bu genişlikten bir insan kafası rahatça geçer.

Cüce Karıncayiyen işte bu hayvandır

CÜCE KARINCA YİYEN

Amerika'da Amazon nehri kıyısında bir kamptayız. Kampı henüz kurmuştuk ki, bir de baktık bir yerli elinde küçücük bir karıncayiyenle geliyor. Zavallıcığın kırık olan sol ayağını hemen alçıya aldık ve iyileşti.

Bu küçük hayvana Perry Soso dedi. Çünkü vaktinin çoğunu uykuda geçiriyordu. Son derece de tembeldi.

Soso'nun boyu 20 cm., kuyruğu 17,5 cm. dir. İpek gibi kahverengi bir kürkü vardır. Hemcinsleri gibi beyaz karınca yer ki, yapısı bu perhize müsaittir. Ön ayaklarındaki kocaman iki pençeyle karıncayı ezer ve yapışkan, sivri diliyle yutuverir. Karıncayı sevmekle beraber arıları, böcekleri ve karınca yavrularını da bayıla bayıla yer.

YENİ PERHİZ: Şimdi Soso süt, salça ve muhtelif yemek suları yemektedir. Eğer bu yiyeceklerle yaşıyabilirse Amerika'ya hayvanat bahçesine ilk karınca yiyici olarak götürülecektir.

HAYVANLARA DAIR SUALLER ve CEVAPLAR

Siyah ayının en büyük düşmanları nelerdir?

Avcılar, dağ aslanları ve kirpiye benzer bir cins hayvanlar. Bunlar ayılara yaklaşmazlar. Bilâkis bu dikenli ve kıllı hayvanlar yaklaşanlar ayılar olur. Ağızları kıl ve dikenlerle dolan ayılar hiçbir şey yiyemez, açlıktan ölürler.

Kunduzlar nasıl yüzerler?

Normal olarak kunduz ön ayaklarını göğüsleri altına toplamak, geniş, düz kuyruklarının yardımıyla ön ayaklarını kullanarak yüzerler.

Kutup ayısının tabanları kıllı mıdır?

Evet, kıllıdır. Kutup ayısının tabanındaki kıllar onu sadece soğuğa karşı korumaz, aynı zamanda kaypak, buzlu yüzeylerde rahatça yürümesini temin eder.

EZOP'tan hikâyeler:

TAVUK VE TİLKİ

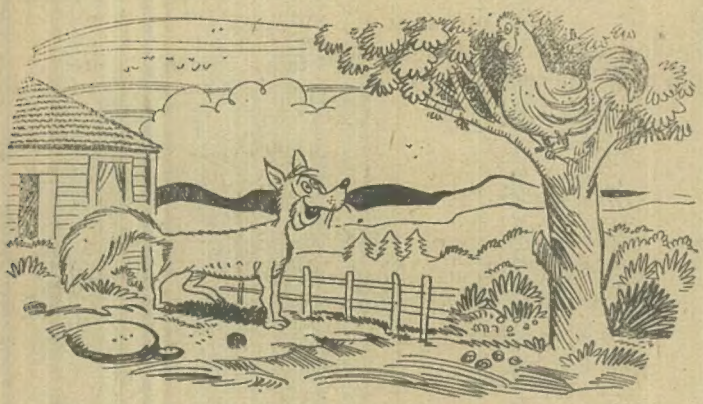

Yolu bir çiftlik evine düşen tilki, yiyecek birşeyler bulmak için etrafına bakındı. Nihayet erişemiyeceği kadar yüksek bir yere tünemiş, besili bir tavuk gördü. Eski bir oyunu denemeye karar verdi.

Tavuğa, «Sevgili yeğenim,» diye seslendi.«Nasılsın? Hasta olduğunu, evden hiç çıkmadığını işittim. Seni ziyaret etmekten kendimi alamadım. Gerçekten, iyi görünmüyorsun.»

Tavuk, tünediği daldan, «Haklısın, sevgili tilki kardeş» diye cevap verdi. «Hayatım hiç bukadar tehlikeye girmemişti. Aşağıya inemediğim için, saygısızlığımı affedin, inersem, ölümüme susamış olurum.»

Tilki, hilesinin anlaşıldığını anlayınca oradan uzaklaşıp, şansını başka yerlerde aramağa çıktı.

ŞEYTANLIĞA, ŞEYTANLIKLA CEVAP VERİLEBİLİR.

ASLAN VE FİL

Aslan, kendisininki kadar kuvvetli pençelere, dişlere ve kudrete sahip bir hayvanın, horozun sesiyle ürküp, kaçtığından üzüntüyle bahsediyordu:

— Horoz gibi aşağı tabakadan bir hayvandan korkulur muymuş... diye alay etti

Tam bu sırada, uzun hortumunu sallıya sallıya, kocaman bir fil telâşla ondan tarafa geldi. Aslan, «Derdin nedir?» diye file sordu. «Senin kadar kocaman bir hayvanı ne korkutabilir?»

Fil, «Sivrisinek denen mahlûku gördün mü?» diye cevap verdi. «Kulağımın iç tarafını ısırınca deliye dönüyorum.»

Bunu duyunca aslan, artık bütün dertlere kulaklarını tıkayacağına, hiç kimseye itimat etmiyeceğine yemin etti.

ÜZÜNTÜLERİN ÜZERİNDE FAZLA DURMAK DERTLERİMİZİ ARTIRMAKTAN BAŞKA BİR İŞE YARAMAZ.

MUSİKİ BİLGİLERİ

Portenin aralıklarına yazılan notaların isimleri nelerdir?

Geçen yazılarımızda porte ve porte çizgilerine yazılan notaların isimlerini öğrenmiştik. Bu sefer de portenin dört aralığına yazılan notaların isimlerini görelim.

Bildiğiniz gibi porte beş çizgiden ve dört aralıktan meydana gelmiştir. Aralıklar da çizgiler gibi aşağıdan yukarıya doğru sayılır. Portenin birinciçizgisi ile ikinci çizgisinin meydana getirdiği boşluk birinic aralıktır. Bu birinci aralığa yazılan notaya (Fa), ikinci aralığa yazılan notaya (Lâ), üçüncü aralığa (Do), dördüncü aralığa yazılan notaya (Mi) ismi verilir.

Notaların kıymetlerinin isimleri nelerdir?

Bir müzik parçasından çıkan sesler, bazen uzun, bazen kısadır. Bunlar bir ölçü dahilinde yapılır. Müzik yazısında en uzun kıymet, (o) şeklinde olan ve birlik ismini alan notadır. Birliğin yarı kıymeti ikiliktir. Birliğe ayak eklenmekle ayrı bir şekil alır. İkiliğin yarısı dörtlüktür. İkiliğin gözü kapatılarak elde edilen şekildedir. Dörtlüğün yarısı sekizlik, sekizliğin yarısı onaltılıktır, onaltılığın yarısı otuzikilik, otuzikiliğin yarısı da altmışdörtlük notalardır. Bu kıymetler dörtlük notaya bir, iki, üç, dört çengel eklenmek suretile ayrı ayrı şekillerle belirtilir. En küçük nota kıymeti altmışdörtlük notadır. Bir tempoda onaltı notanın okunması şeklinde çabukluk meydana getirir.

Nuri Sami KORAL

Dünyalar Savaşı

19. YÜZYILIN SONLARINDA BİRGÜN MERİH'TEN DÜNYAYA ÇELİK SİLİNDİR ŞEKLİNDE BİR ŞEY DÜŞER. İÇİNDEN AHTAPOTA BENZER HAYVANLAR ÇIKAR. HALK BUNLARI GÖRMEK İÇİN TOPLANMIŞTIR.

52

9

BİRDEN SİLİNDİRİN VE O KORKUNÇ HAYVANLARIN BULUNDUĞU ÇUKURDAN BİR VIZILTI GELDİ. SONRA DA PROJEKTÖR IŞIĞI GİBİ YEŞİL BİR IŞIK GÖRÜNDÜ...

BU IŞIK DEĞDİĞİ YERİ YAKIP MAHVEDİYORDU...

ÇUKURUN ETRAFINDA IŞIN DEĞDİĞİ HER YERİ BİR ALEV DALGASI KAPLADI.....

10

ALEVLER BURNUMUN UCUNA KADAR GELMESİNE RAĞMEN BÜYÜK BİR ŞANS ESERİ BANA BİRŞEY OLMADI.....

AYAĞA KALKIP ORADAN KAÇMAĞA BAŞLADIM....

YOLUM ÖLÜLERLE DOLUYDU.. BUNLARIN ARASINDA ARKADAŞIM ASTRONOMİ BİLGİNİ ÖGİLVİ İLE GAZETECİ HENDERSON'U GÖRDÜM.....

KAÇ SAAT KOŞTUM BİLMİYORUM.. BİRAN YORGUNLUKTAN KENDİMİ KAYBEDİP YERE YIKILMIŞIM...

BİRKAÇ SAAT BAYGIN YATTIKTAN SONRA KENDİME GELDİM. BİR RÜYA ALEMİNDE İMİŞ GİBİ YÜRÜMEĞE BAŞLADIM....

ÖNÜME BİR KÖPRÜ ÇIKTI. ONUN ÜZERİNDEKİ TRENİ GÖRÜNCE HAKİKİ DÜNYADA YAŞADIĞIMI ANLADIM..

TRENDEN İNEN İNSANLARA RASTLADIM....

ÇUKURDAN SON OLARAK NE HABER ACABA?..

SİZ ORADA DEĞİL MİYDİNİZ?

NEREDE DEĞİLMİYDİK?

SİZİN MERİH'TEN GELEN İNSANLARDAN HABERİNİZ YOK MU? ŞU AHTAPOTA BENZEYEN İNSANLARDAN?..

SİZ ÇILDIRDINIZ MI KUZUM?....

TRENDEN İNENLERİN HİÇBİR ŞEYDEN HABERLERİ YOKTU. BENİMLE ALAY ETMEĞE BAŞLADILAR.....

EVE KOŞARAK OLUP BİTENİ KARIMA ANLATTIM....

BENCE O MERİHLİ HAYVANLAR O ÇUKURDAN DIŞARI ÇIKAMAZLAR. YANLARINA KİM YAKLAŞIRSA ÖLDÜRECEKLER..

EMİN MİSİN?

EMİNİM. ÇÜNKÜ DÜN YADAKİ YER ÇEKİMİ MERİH'TEKİNDEN ÜÇ MİSLİ FAZLADIR. O YÜZDEN O AHTOPOT GİBİ HAYVANLAR FAZLA YÜRÜYEMİYECEKLER...

TOPRAK ONLARI KURŞUN GİBİ YERE DOĞRU ÇEKECEĞİ İÇİN MIHLANIP KALACAKLAR.....

BU YÜZDEN ONLARI ORADA SARIP TOPLA TÜFEKLE İMHA ETMEK PEK ZOR OLMIYACAK...

ZAMANLA İÇİMDEKİ KORKU TAMAMEN GEÇMİŞTİ.. MERİHLİLERİN NELER YAPABİLECEKLERİNİ DÜŞÜNEMEZ OLMUŞTUM.....

MALBUKİ MERİHLİLER O ÇUKURA İNDİRDİKLERİ BÜYÜK BİR ROBOTU İŞLER HALE GETİRMEĞE ÇALIŞIYORLARDI.. BUNUN İÇİNE GİREREK YER ÇEKİMİNDEN KURTULACAKLARDI...

GECE İKİ BÖLÜK ASKER TOPÇU BATARYALARİYLE BİRLİKTE ÇUKURUN ETRAFINI SARDI...

BİRKAÇ DAKİKA SONRA MERİH'TEN BİR SİLİNDİR DAHA GELDİ.....

SABAHLEYİN SÜTÇÜDEN SON HABERLERİ ALDIM...
ASKERLER ÇUKURU SARDI AMA ONLARA MERİHLİLERİ KABİL OLURSA CANLI YAKALAMALARI İÇİN EMİR VERİLMİŞ...

BÖYLECE BİLGİNLER MERİHLİ CANAVARLAR ÜZERİNDE İNCELEMELER YAPACAKLARMIŞ..

BAŞKA BİRŞEY VAR MI?
GECE O SİLİNDİRDEN BİR TANE DAHA DÜŞTÜ, GÖRDÜNÜZ MÜ ?...

KAHVALTIDAN SONRA ASKERLERİN YANINA GİDEREK BİR GECE EVVEL GÖRDÜKLERİMİ ANLATTIM..
EĞER O YAKICI IŞIĞI BİZE DE TUTARSA ONLARI BOMBARDIMAN EDERİZ!
NİÇİN BEKLİYEREK KENDİMİZİ TEHLİKEYE ATIYORUZ, ANLAMIYORUM.. ŞİMDİDEN BOMBARDIMANA TUTUP HEPSİNİ YOK EDELİM!
EVE DÖNÜP KARIMA ASKERLERLE OLAN KONUŞMAMI ANLATTIM. AKŞAMÜSTÜ ÇAY İÇERKEN BİRDENBİRE TOP SESLERİ DUYDUK..
KORKUNÇ BİR BİR GÜRÜLTÜ VE BİR TİTREME ORTALIĞI SARSTI..
HEMEN DIŞARIYA FIRLADIK.. PROJEKTÖR IŞIĞINA BENZEYEN YEŞİL BİR IŞIK NEYE RASTLARSA YAKIP DEVİRİYORDU.....

EVİMİZİN BACASI DA BU ARADA YIKILDI..
NE OLUYOR?
MERİHLİLERLE HARP BAŞLADI! DERHAL BURADAN KAÇMALIYIZ!
PEKİ AMA NEREYE GİDİYORUZ?
SENİ AMCANIN KÖYÜNE GÖTÜRECEĞİM...
ASKERLER KASABAYA DAĞILIP HERKESİN KAPISINI ÇALARAK EVLERİNİ BOŞALTIP KAÇMALARI İÇİN EMİR VERİYORLARDI...
KAÇIN! KAÇIN! TEHLİKE VAR!..
NE OLMUŞTU? MERİHLİLER DÜNYAYI MI SARIYORDU? BÜTÜN BUNLARIN CEVABINI GELECEK SAYIDA BULACAKSINIZ...

Dünyanın 4 Köşesinden

Papağan nasıl konuşur?

Papağan bir kuştur. Hiçbir kuş da insan gibi konuşamaz. Peki nasıl oluyor da bu kuş insan gibi konuşuyor? Bu sual hepimizin aklına gelmiştir ve merak etmişsinizdir. Fakat cevap verememişizdir. Şimdi düşünelim: Acaba papağan söylediğinin mânasını bilir mi? Ha, yır, bilmez, sadece taklit eder.

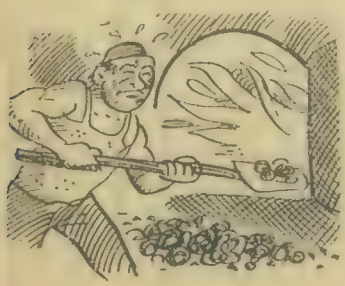

Fevkalâde sıcak yerlerde çalışan kimseler niçin bazan tuz tabletleri alırlar?

Ter yoluyla kaybolan tuzu telâfi etmek için. Vücut her ne kadar önemli miktarda tuz ihtiva etmezse de nisbetin pek fazla bir değişikliğe uğramamasına dikkat etmek elzemdir. Fazla terleyen kimseler vaktiyle, bu kaybı ziyadesiyle su içmek suretiyle telâfi edebileceklerini zannederlerdi. Şimdi ise ter yoluyla vücuttan kaybolan tuzun telâfisinin de elzem olduğunu öğrenmiş bulunuyorlar.

Açık bir otomobilde giderken, niçin kendinizi aynı derecede serin bir yerde oturduğunuz zamana nazaran daha serin hissedersiniz?

Otomobilin seri hareketinin hâsıl ettiği rüzgâr, teri daha çabuk tebahhur ettirdiği ve dolayısiyle bizden daha büyük bir sür'atle ısı masettiği için.

Niçin su içmeğe muhtacız?

Vücut ağırlığının üçte ikisi sudur. Vücut içinde cereyan eden kimyasal değişikliklerin hemen hepsi su solüsyonlarının içinde vukua gelmekte olup başka türlü cereyanlarına imkân yoktur. Vücudün suyu ise ter yüzünden habire kaybolmakta olup içilen su ile telâfi edilmesi lâzımdır.

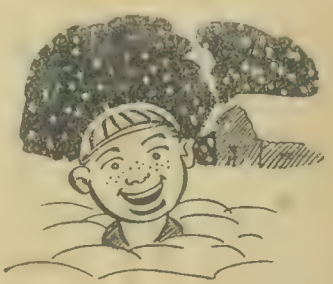

Kara gömülmek insanı ısıtır mı?

Çok soğuk ve karlı bir havada açıkta kalan bir yolcu üşümemek için ne yapar? Yapacağı en doğru iş karın içine gömülmektir. Bu biraz mânasız gibi görülür. Hiç soğuk kar insanı ısıtır mı? Evet, kar insanı ısıtmaz. Fakat o da fanilâ gibi. sıcaklığı çok yavaş nakleder. Onun için insan kendi sıcaklığı ile ısınır. Çünkü kar, kendi sıcaklığını dışarı sızdırmaz.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1959 Yazlığı Hazırlanıyor

- Yüzlerce resim ve mevzu
- Renkli tablolar
- Ansiklopedik bilgiler
- Üç roman
- Hikâyeler, fıkralar, eğlenceler
- Yeryüzü harikaları
- Tarihten önceki hayvanlar

v.s. v.s.

BEKLEYİNİZ

HİSSİ ve ÖĞRETİCİ
ROMAN

Benim Babam

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 15 —

Gücüm yettiği kadar çabalıyordum.

— Baba, baba!

Arkamdaki kapı açıldı Boğuk, kısık, titrek bir ses:

— Ne oluyor? diye inler gibi sordu.

Onu biraz görebildim. Erimiş, büsbütün bitmiş bir insan. Elmacık kemikleri çıkmış, gözleri belirmiş, kararmış derisinde can yok.

Fakat gördüğüm adam o, benim babam.

Sedat Bey:

— Vedat, rica ederim kendini üzme, çekil içeriye, birşey yok, diyordu.

Fakat benim kendisine seslendiğimi duyan babam girmiyordu. Bitkin bir halde bakıyordu:

— Bırakınız beni, babamı görmekten beni neye menediyorsunuz, size ne, o benim babam, diye haykırdım.

Sedat Bey:

— Sus, serseri, diye haykırdı. Defol buradan.

Kuru bir ses:

— Bırakın, dedi.

Sedat Bey itiraz etti:

— Vedat, rica ederim içeriye çekil!

O tekrarladı:

— Bırak diyorum ağabey. Bırak diyorum!

— Vedat, ne doktorlar müsaade eder, ne de ben!

Ben haykırdım:

— Baba, Allahaşkına, Bu, bu son görüşmemiz olur. Bir daha, bir daha, bir daha bulamam seni!

Sedat Beyin yapıştığı gömleğimin kolu elinde kaldı. Şiddetle eğilerek arkamdan sarılan adamınkollarından kurtuldum.

Serbest kalmıştım. Hasta adam:

— Bırakın, bırakın ne olursa olsun, diye inledi. Söylesin bakalım derdi nedir? Ne istiyor benden.

Sedat Bey boğuk bir sesle:

— Ne isteyecek, diye haykırdı. Para! Giyim kuşam tatlı gelmişti ona. Vereyim birkaç lira eline. Defolsun!

İçimden taşan kinle haykırdım:

— Paranı başına çal. Bana babam lâzım, babam. Anlıyor musun?

— Ağabey, rica ederim bir dakika bizi yalnız bırak.

— Seni bu halde bu serseri ile yalnız bırakamam.

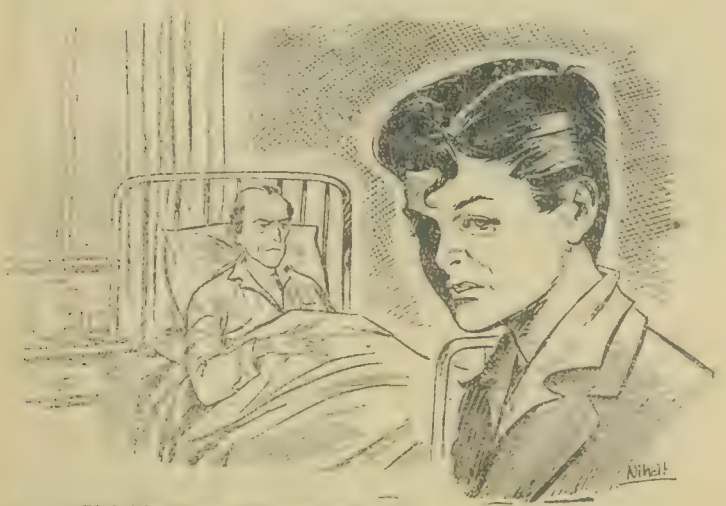

— Sizi bir daha rahatsız etmem!...

— Ağabey, tükettirme yüreğimi!

Babam başını bile omuzlarının üstünde tutamıyacak bir hale gelmişti. Şezlonga serilmiş, gözleri yarı kapalı, nefes nefese, çarpıntıdan sarsılıyor, sinirden titriyordu.

Beyaz gömlekli adam:

— Beyefendi, rica ederim, olan oldu. Yapılacak birşey yok. Daha fazla hırpalanmasına sebep oluyorsunuz, istediğini yapınız, dedi.

Amcam dişlerini sıktı:

— Kardeşimi bu serseri ile yalnız bırakamam.

Belki bir serseriden farkım yoktu. Ayağımdaki lâstik ayakkabı toz, toprak içinde, gömleğim paralanmış, burnumdan sızan bir kan gömleğimin sağlam kalan taraflarını yer yer lekelemiş, saçlarım tepemşımın üstüne inmiş, gazete kade toplanmış, bir kısmı bir kayışı hâlâ omuzumda.

Kendimi karşıdaki aynada gördüm. Kendimden korktum. Elim gayriihtiyari burnuma gitti. Elimin tersini burnuma sürdüm, baktım, burnum kanıyor, belki yediğim tokatın tesiri...

Sapsarı kesildim. Doktor olduğu anlaşılan beyaz gömlekli adam hemşireye bir işaret etti. Kız bana bir tutam pamuk verdi. Almadım. Dişlerimi sıktım. Sedat Beye bakıyordum. Kısık dişlerimin arasından:

— Bana vurduğun tokatı unutma! dedim. Beni yalıdan kovan, her yerde karşıma çıkan, beni babamdan ayıran sensin. Ama ayıramıyacaksın! O benim babamdır. O beni reddettiyse ben onu reddetmedim. Benim babamdır o. Anlıyor musun, babamdır o benim.

Ağlamağa da başladım. Büyük fırtınaları bastıran yağmurlar gibi artık elim ayağım gevşiyor, katılıyordum.

Vedat Beyin başı bir tarafa çarpılmıştı. Gözleri büsbütün kapanmış ve rengi bembeyaz olmuştu. İsteseler artık beni

bir paçavra gibi sürükleyip dışarı atabilirlerdi.

Hattâ doktor:

— Dışarı çıkın, biraz yüzünüzü gözünüzü yıkayın, dedi.

Fakat Vedat Bey eliyle halsiz bir işaret yaptı. Doktor ona yaklaştı. Bileğini tuttu. Fakat Vedat Bey bitkin bir sesle:

— Dokunmayın bana, dedi. Bizi yalnız bırakın!

Doktor kat'î bir sesle:

— Sedat Beyefendi, dedi. Lûtfen dışarıya buyurun!

Vedat Beyle yalnız kalmıştık. Farkında bile olmadan yavaş yavaş ağlıyordum. Elimdeki mendil; kanla, gözyaşiyle pembe bir renk almıştı. Bir sandalyeye yığılmıştım. Dışarıda hiç ses yoktu. Yalnız derinden derine otomobil korna sesleri geliyordu.

Vedat Bey kımıldadı. Davrandı. Artık kendi sağlığını hiç düşünmeyen bir adam gibi, takati olmadığı halde kesik kesik söylendi:

— Beni aramanızdaki sebebi ağabeyim anlattı. Bunun üzerinde daha fazla düşünmek istemem. Sorduklarıma lûtfen cevap verin Orhan Bey. Gazete mi satıyorsunuz?

— Sabahları gazete satıyorum.

Sonra?

— Mektebe gidiyorum.

— Sanat mektebine filan mı?

— Hayır. Lisedeyim.

— Hangi sınıfta?

— Son sınıftayım.

Size inanmak isterim. İyi bir hayat sürmemenize rağmen tesadüfen baba olmak münasebetiyle avukatımın sizinle meşgul olmasını istiyeceğim. Bana adres bırakınız.

— ....

— Vaziyete göre sizi bir pansiyona veya bir okula yatılı bekâr olarak yerleştireceğim. Size yetecek kadar da ayda bir para tahsis etmesini söyliyeceğim.

— ....

— Daha başka bir isteğiniz varsa avukatıma bildirirsiniz. Alâkanıza teşekkür ederim. Beni artık yalnız bırakınız. Kendimi iyi hissetmiyorum.

Ağzımı açtım. Değişik bir sesle:

— Sizi rahatsız etmem bir daha, dedim. Paranızı da istemiyorum. Ben gazetemi satar, yarı aç, yarı tok tahsilimi tamamlarım. Ben burada babamı bulmağa gelmiştim. Bunun için tokat yedim. Bunun için bugüne kadar çalıştım. Siz beni istemedikten sonra...

Yüzüme bakıyordu. Boğazıma birşeyler tıkanıyordu.

— Benim babam beni ister diye düşünüyordum. Babam, ben, ikimiz dünyada herkesten çok birbirimize yakınız diyordum. İster sakat, ister hasta, isterse canavar olsun. Değil mi ki benim babamdır, değil mi ki başka kimsemiz yoktur, elbet ister beni, diye düşünüyordum. Ama siz benim ne içimdeki duygulara, ne de gözyaşlarıma inanıyorsunuz. Zavallı annemin gözyaşlarına, çırpınmalarına da inanmadınız. Onun ıstırap içinde ölmesine, gözlerinin açık gitmesine sebep oldunuz. Bana da inanmıyorsunuz. Zararı yok. Sizi artık rahatsız etmiyeceğim. Allâha ısmarladık.

Gazete kayışını ve mukavva çantayı yerden aldım. Hiç yüzüne bakmadan odadan çıktım. Yavaş yavaş kapıyı arkamdan çektim. Antredeki gazeteleri bir iskemlenin üstüne koymuşlardı. Onları topladım. Dışarıya çıktım. Koridorda Sedat Bey dimdik duruyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA BİR İLİMİZ

D E N İ Z L İ

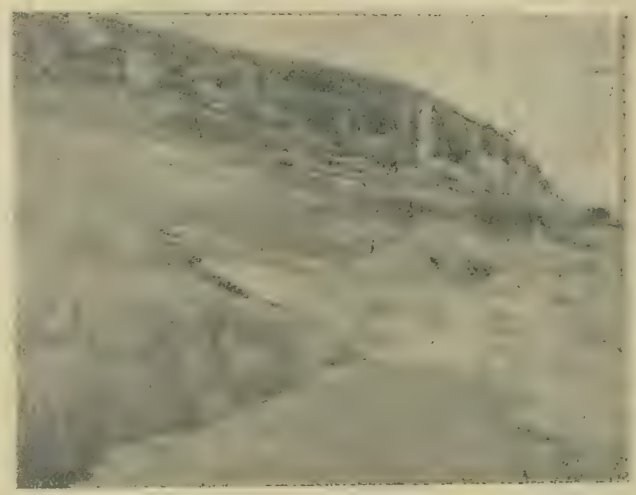

Denizli'nin meşhur Pamukkale'si.

Batı Anadolu'da büyük Menderes nehri bölgesinde Denizli adlı bir ilimiz vardır. Denizli, adının buraların çok sulak olmasından ötürü verildiğini söyleyenler olduğu gibi, bu ismin «Domuzlu» kelimesinden döndüğünü anlatanlar ve Domuzlu zamanından deri geldiğini de iddia edenler de vardır.

Çok sekiden, şimdiki Denizli'nin 9 kilometre kadar açığında Laodicea adlı bir il vardı. Bu il tarihe karışmıştır. Denizli'yi Selçuk Türkleri kurmuştur. Bugün de ilde rastlanan başlıca eski eserler hep Selçuklular zamanından kalmadır. Osmanlılar zamanında yapılmış eserler azdır.

Çok verimli toprağı olan Denizli, yazık ki, birçok yağmalar, yıkılmalar görmüştür. Hele depremlerden çok zarar görmüştür. Bir zamanlar Lâdik adını almış ve şimdiki yerinden onbeş dakika uzakta bir tepe üstüne kurulmuştu. İl 1703 yılında pek büyük bir deprem geçirmiştir. Anlatıldığına görebu depremde oniki bin kişi ölmüştür.

Bugün tahıl, afyon, pamuk yetirtişmekle meşhur olan Denizli de eskiden çok güzel kumaşlar dokunurdu. Denizli'nin büyük çiftlikler halinde işletilen toprakları yurdumuzun değerli ziraat ambarları halindedir.

1955 sayımına göre nüfusu 368.853, yüzölçümü 10.991 kilometrekaredir. Bu ile bağlı dişel ilçeler şunlardır: Acıpayam, Buldan, Çal, Çameli, Çardak, Çivril, Güney, Sarayköy, Tavas.

BUNU DUYDUNUZ MU?

128

ÜÇ TAŞINMA BİR YANGINA BEDELDİR...

İSVİÇRE'NİN KARAORMAN DAĞLARINDA NOEL GECELERİ KARLI TEPELERDEN ALEVLİ TEKERLEK YUVARLANIR. EĞER TEKERLEK DURDUĞU YERDE DE YANARSA O SENENİN İYİ GEÇECEĞİNE İNANILIR...

BİR İNGİLİZ KADIN ECZACI SİNİR İMAL ETTİĞİ İLACI İLKÖNCE KENDİ ÜZERİNDE DENEMİŞ VE ZEHİRLENEREK ÖLMÜŞTÜR...

MÜREKKEP BALIĞININ DÜŞMANI KARŞISINDAKİ TEPKİSİ O KADAR ŞİDDETLİ VE ÂNİDİR Kİ.... İÇİNE DOLDURDUĞU SUYU DIŞARIYA BIRAKIRKEN BİR ŞİMŞEK HIZIYLE GERİ VE GİDER. BU ŞEKİLDE DENİZ YÜZEYİNDEN 50 METRE BİLE YÜKSELEBİLİR.

MERAKLI Bahisler

Nasıl işitiyoruz?

Kulağın içinde, kulak borusunun üzerine bir davul derisi gibi gerilmiş bir zar vardır. Dış kluağa giren ses dalgalarının sadmesine her uğrayışında bu davul derisi ihtizaz eder. Davul derisinin arkasındaki üç küçük kemik zinciri, ihtizazları, suyumsu bir mayi ile dolu bir torbacığa iletir. Bunun üzerine mayi de ihtizaz eder. İşitme sinirlerinin uçları bu mayiin içine batmış vaziyettedirler. Bu sinir uçları mayiin ihtizazlarını zaptederek gerekli mesajları beyine ulaştırırlar.

Bir harp gemisinde topların yanında duran adamlar, toplar ateşlendiği zamanlar, neden ağızlarını açarlar?

Kulak zarlarının patlamasını önlemek için. Kulağın, zarın arkasında, üç küçük kemiğin bulunduğu kısmı, bir boru vasıtasiyle boğaza bağlıdır. Ağız açılınca, ateşlenen topun hâsıl ettiği hava dalgası, kulaktan olduğu kadar boğazdan da geçer. Böylelikle, zarın dışındaki basınç, içersindeki basınçla eşit olur.

Sağır kimseler nasıl olur da bazan dişlerinin arasından duyabilirler?

Sağırlık bazan, işitme sinirlerindeki veya bu sinirlerin son bulduğu torbacıktaki bir arızanın sonucu olmayıp ses ihtizazlarının bu torbacığa erişmesini önleyen bir şeyden ileri gelir. Bu arada kulak yolunun tıkanması veya üç küçük kemikte bir arızanın bulunması kabildir. Bu gibi vak'alarda, dişlerin arasından geçen ses ihtizazları, baş kemikleri vasıtasiyle kulak torbacığına iletilebilir ve bu şekilde duyulabilir.

Şeker, neden dile hoş gelir?

Şeker en değerli gıdalarıten önceki devirlerde insanlar, şekerin tad alma sinirlerine tesir ediş tarzından, lezzeti böyle olan bir maddenin iyi birşey mızdan biri olduğu için. Tarih olduğu mânasına geldiğini öğrenmişlerdi. İnsanın eski atalarının bu, iyi bir gıda bulmuş olmalarından ötürü duydukları zevk, bize kadar gelerek şekerli tadı hoş bulmamız neticesini doğurmuştur.

Dili yaktığı halde biber neden vücudün başka kısımlarına tesir etmez.

Tad alma organı olması dolayısiyle dilin sinirlerinin, derinin başka yerlerdekine nazaran satha daha yakın, hattâ meydanda olmasından dolayı. Dış deriyi kaldırıp altındaki ete biber sürecek olsanız, meydana çıkmış sinirlerin dildekinden daha fena yandıklarını farketmekte gecikmezsiniz.

19 Mayıs'ın Mânâsı

Bir vatan kurtarmak, bir tarih yapmak,
«19 MAYIS» ın budur mânası!
Kur'an'a sarılıp, Allah'a tapmak,
İşte her zaferin gerçek anası!

☆☆

Kesilir de her Türk bir Yavuz, Fatih,
Uçmaz mı göklerde mübarek Hilâl?
Dinle, bak, ne diyor ihtiyar tarih:
«Görmedi insanlık böyle ihtilâl!»

☆☆

«19 MAYIS» da bizdik şahlanan:
Akıncı ceddimiz Bozkurtlar gibi!
Bizdik için için tutuşup yanan,
Bak, hâlâ çarpıyor toprağın kalbi!

☆☆

Anamız vatandı, babamız millet,
Onları elele verdi GAZİ'miz!
Kölelik ne imiş, ne demek zillet?
Uzaktır bunlardan şanlı mazimiz!

☆☆

Bir vatan kurtarmak, bir tarih yapmak,
«19 MAYIS» ın budur mânası!
Kur'an'a sarılıp, Allah'a tapmak,
İşte her zaferin gerçek anası!

F. Cemal Oğuz OCAL

ATALAR SÖZÜ

Dil kılıçtan keskindir

BİR YIL var ki, hep Atalardan ve AT'dan söz ettik. Şimdi de DİL'e dair olan Atalar-sözleri üzerinde duruyorum. Atadan, Attan sonra sıra kendimize gelince ilk olarak DİL'i dile getirmek ve dilin önemini iyice belirtmek gerek. Çünkü DİLİMİZ toplum hayatında birinci derecede vazife görür. Her an çalışan dilimiz ise «yılanı deliğinden» çıkaracak kadar tatlı veya kılıç kadar kesici; kötülük edici olabilir. Onun için, üzerinde titizlikle durulacak, kullanılmasında büyük dikkat ve itina gösterilecek olan DİL'dir.

Dilimizin kılıç kadar keskin ve yaralayıcı olduğunu bir an hatırdan çıkarmamak en baş vazifemizdir. Bu hususta yapacağımız en küçük ihmal ile en yakın arkadaşlarımızı yaralayabiliriz. Dilimizi her an dikkatle kullanmalıyız.

Ay Alioğlu

BİLMECE

— Çarşıdan aldım bir tane, eve geldim bin tane.

— Bardak. Çarşıdan alırken bir tane ama, evde kırılınca bin parça oluyor.

EN ŞANSLI HAYVAN

— En şanslı hayvan hangisi?

— Eşek. Ölüsü bile koyun diye satılıyor.

25 KURUŞ

Ağlıyordu.

— Niçin ağlıyorsun?

— Yirmibeş kuruşumu kaybettim!

— Al sana yirmi beş kuruş, ağlama artık.

Birden hüngür hüngür ağlamağa başladı.

— Ne oldu yine, niçin ağlıyorsun?

— Üç gün evvel de elli kuruş kaybetmiştim.

Bilin Bakalım?

Ev sahibi, evinde misafir bulunan sekiz çocuğu yanına çağırdı ve eline bir tebeşir alarak arkalarına, resimde gördüğünüz gibi birer numara yazdı. Sonra bunları iki gruba ayırdı. Bir tarafta 1, 2, 3, 4 işaretli çocuklar, diğer tarafta da 5, 7, 9 işaretli çocuklar kaldı. Sonra misafirlerine dönerek:

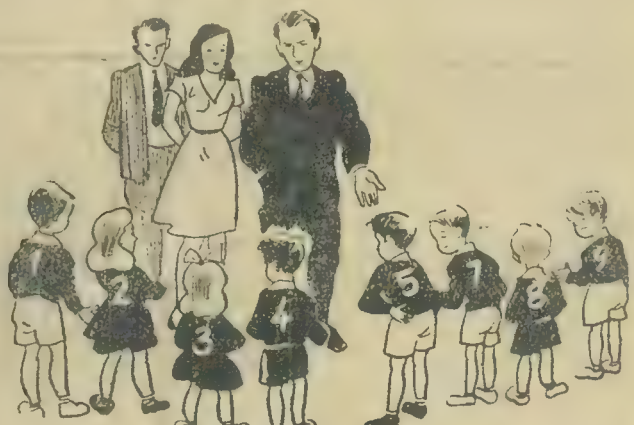

— Burada bulunan çocukların arkasındaki rakamların tutarı (10), ötekilerinin de (29) dur, dedi. Şimdi bunları yine dörder, dörder iki gruba ayırınız, öyle ki, arkalarındaki rakamların tutarı birbirine eşit olsun.

Orada hazır bulunanlardan biri:

— 5 rakamı 6 olmasın? diye sordu.

Ev sahibi:

— Rakamlar doğrudur, bir yanlışlık yok! dedi.

Bu bulmacayı çözemezseniz, karşı sayfamıza bakınız. Orada bu bilmeceyi çözmek için yapılacak kurnazlığı göreceksiniz.

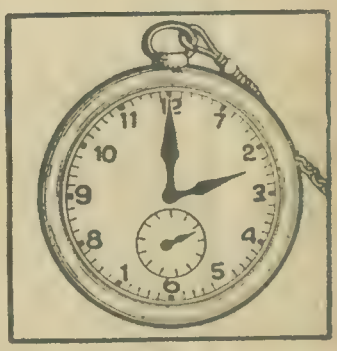

İlk bakışta bu saatin hiçbir eksiği yok gibi gözüküyor, ama tam on tane noksanı var. Bakalım siz bulabilecek misiniz?

Bir geçtiğiniz yerden bir daha geçmeden ve çizgileriniz birbirini kesmeden bu şekli çizebilir misiniz?

■

VAHŞİ HAYVANLAR

Oktay, annesiyle birlikte resimli bir albüme bakıyordu. Aslan, kaplan ve fillerin resmini görünce sordu:

— Anne, avhşi hayvanları Allah mı yarattı?

— Evet yavrum.

— Peki, yaratırken korkmadı mı?

HEDİYELER

Çetin'in annesi:

— Yılbaşı hediyesi olarak sana, iyi bir çocuğun isteyebileceği hediyelerin listesini yazdım. Bak bakalım hangisini istersin?

— Anneciğim bunları istemiyorum. Lütfen bana, kötü bir çocuğun seçeceği hediyelerin yazılı olduğu liste yok mu?

ÖDER Mİ?

Bir adam lokantaya girdi. Her istediği yemekten yedi.

Garson hesap pusulasını getirince:

— Bukadar param yok! dedi.

Garson:

— Hesabı ödemezsen müdürü buraya çağırırım! dedi.

— Çağırırsanız o, öder mi acaba?

GÖZLÜKLER

Öğretmenin gözüne girebildin mi bari?

— Hayır giremedim: gözlükleri mâni oluyor!

■

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli

1 — Kurma düğmesi yok.
2 — Zincirin baş tarafı başka, sonu başka.
3 — 1 ve 7 rakamları yer değiştirmişler.
4 — 3 rakamı başaşağı konmuş.
5 — 5 in hizasında siyah çizgi yok.
6 — 8 ile 9 arasında sadece dört dakika çizgisi var.
7 — 10 raakmı normal hizadan aşağıya kaymış.
8 — Akrep tam 2 nin hizasında durmuyor.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 52 CİLT: 4
20 MAYIS 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

ÇOK OLSUN DİYE

Küçük Sevinç annesi ile evde yalnızdı. Annesi mutfakta yemek yapmağa dalmıştı. Sevinç ise bebekleri ile oynuyordu. Biraz sonra annesi kızının sesini duymayınca merak etti. Onu yatak odasında aynanın karşısında çikolata yerken buldu:

— Sevinç, neden aynaya bakarak çikolata yiyorsun?

— Anneciğim iki tane çikolata yiyor gibi oluyor da...

ARI

— Arı faydalı bir hayvandır.

— Hiç de faydalı değil; geçen gün beni soktu.

SOLDAN SAĞA:

1 — Yemek kabı. 2 — İnsan yuvası, mevsimlerden biri, herşeye hayat veren. 3 — Bir çeşit pabuç. 4 — Doğru. 5 — Hayvan yiyeceği, dolap gözü. 6 — Şüphe anlatan bir söz. 7 — Uçan hayvan, sema. 8 — Tersinden okunursa bir soru edatı, tersinden okunursa katıksız ve hâlis mânasına gelir. 9 — Vapurlarımızdan biri, bir kimya maddesi.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Rüzgâr, yakacak şey. 2 — Tersinden okunursa yeter anlamına gelir. 3— İç giyeceği. 4 — Basılan yer, bir soru edatı. 5 — Coğrafya dersinde kullanılır. 6 — Yiyecek, tersinden okunursa çok değil. 7 — Haci, vad'ın arkadaşı. 8 — Tersinden okunursa bir binek hayvanı. 9 — Kabahat, lâkin.

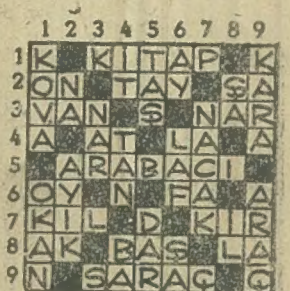

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

■

BÜYÜYÜNCE

Evde bir sürü misafir vardı. Küçük Aylâ'ya birçok sualler soruyor, eğleniyorlardı.

Bir bayan sordu:

— Aylâ büyüyünce ne olacaksın?

— Nine olacağım.

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

BİLGİ KÖŞESİ

Sayının tarihi ne zaman başladı?

Sıfır rakamı VII. yüzyılda bir Arap tarafından keşfedildi.

Sayı saymanın tarihi insanlar kadar eskidir. Fakat bu sayılan rakamları yazmak insanlar için okadar kolay olmamıştır.

Bu işte en ileri igdenler Finikeliler oldu. Bu tüccar millet meselâ bizim bugün kolayca yazabildiğimiz

603397

sayısını şuna benzer bir şekilde yazarlardı:

6y.3b.3y.9o7

Yani bizim 6 rakamda yazdığımızı onlar 5 rakam ve 4 harfle yazarlardı. Zamanla aradaki harfler kalktı. Fakat çok önemli birşey (sıfır) henüz bilinmiyordu. Neyse akıllının biri çıktı. Yok olan birşeyi şekillendirdi. Adına sıfır dedi. Ondan sonra insanlar sıfırlı rakamlar yazabildiler.

☆

9 ile ilk sağlamayı Hüseyin adlı bir Arap bilgini buldu. Bu bilgin 980-1037 yılları arasında yaşamıştır.

☆

Çarpma işaretini ilk defa 1575-1660 yılları arasında yaşıyan bir İngiliz matematikçisi William Oughtred kullandı.

☆

Hepiniz, hele ilk defa yüksek sayıları öğrenmeğe başladığınız zaman daha fazla rakamlı sayıları okumağa çalışırsınız. Çok ilersine gitmeyin, onsanoğluna çoğu zaman 1000, bilemediniz 10000, daha bilemediniz milyon sayısı kâfi geliyor, hattâ artıyor bile!

Kâinatı, bütün gördüğünüz yıldızları, aralarındaki uzaklıkları ölçen, gözlerimizle gördüğümüz, ellerimizle tuttuğumuz nesnelerin atom denilen ufacık, çok ufacık zerrelerini saymak için de en fazla 80 rakamlı sayılar yetiyormuş.

TARİH YAPRAKLARI

Genç Osman Faciası

20 Mayıs 1622'de genç yaşta hükümdar olan II. Osman, bir zorba isyanı sonunda yeniçeriler tarafından saraydan alınmış, türlü hakaretlerde bulunduktan sonra öldürülmüştü.

Celâl Bayar'ın Cumhurbaşkanı oluşu

22 Mayıs 1950'de Celâl Bayar Türkiye Cumhuriyeti, Cumhurbaşkanlığına seçilmişti. Merhum Atatürk 15, İsmet İnönü 12 sene, cumhurbaşkanlığı yapmışlardı. Bu yıl Celâl Bayar'ın cumhurbaşkanlığının 9. yıldönümüdür.

Uluslararası rakamların kabulü

24 Mayıs 1928'de, Atatürk inkılaplarından biri olarak Arap rakamları bırakılmış ve bütün medenî milletlerin kullandığı rakamların Türkiye'de de kullanılması kabul edilmişti.

Cevdet Paşanın ölümü

25 Mayıs 1895'te Osmanlı İmparatorluğunun kıymetli devlet ve ilim adamlarından Cevdet Paşa 73 yaşında vefat etmişti. 12 ciltlik bir Osmanlı Tarihi ve Peygamberlerin hayatından bhseden iki ciltlik bir eser bırakmış olan bu büyük adam, Tarihçi Cevdet Paşa diye anılır.

II. Beyazıt'ın ölümü

26 Mayıs 1512'de Fatih Mehmed'in oğlu olan Osmanlı Hükümdarı II. Beyazıt, hükümdarlığı oğlu Yavuz Selim'e bıraktıktan sonra Dimetoka'ya giderken yolda ölmüştü.

19 MAYIS

(Başı 3. sayfada)

lâya uğradı. En verimli topraklarımızı, limanlarımızı komşularımız paylaşıyordu.

İstanbul'da, İzmir'de, Antalya'da, yurdun daha birçok bölgesinde düşman çizmesi dolaşıyor ve düşman bayrakları dalgalanıyordu. Koca Osmanlı İmparatorluğu çökmüş, yere serilmişti.

Fakat mağlûbiyeti kabul etmeyen, başka türlü düşünen ve başka türlü bakan bir insan vardı. Mustafa Kemal... Onun gittiği yerde birşeyler yapmak isteyeceğini düşünerek onu yoldan çevirmek istediler ama, o, 19 Mayıs 1919 da Samsun'da karaya ayak bastı ve böylece İstiklâl Savaşı da başladı.

O gökgözlü ve büyük adam kalbindeki istiklâl aşkını etrafındakilere dağıttı. İçeride ve dışarıda bulunan düşmanları yenmesini bildi. Memleketi çiğnenmiş, silâhı alınmış, baştakilerinin çoğu can ve menfaat kaygısına düşmüş, ulustan, dipdiri, genç ev kuvvetli bir Türkiye Cumhuriyeti çıkarttı.

Büyük ve küçük düşmanlarımız bu kuvvetli ve genç Türkiye Cumhuriyetinin karşısında boyun eğdiler ve onu hayranlıkla selâmladılar.

İşte 19 Mayıs, bu İstiklâl Savaşının başladığı gün, tarihimizin ve bahtımızın bir dönüm noktası oldu. Önce bu mutlu günü sadece okullar gösteri yaparak kutluyordu. Bundan 20 yıl önce, 1938 de, 19 Mayıs günü Gençlik ve Spor Bayramı olarak kabul edildi.

Atatürk'ün sizlere emanet ettiği Türkiye'de bu 19 Mayıs sizin bayramınızdır.

Kutlu olsun!

BU ROMANI MUTLAKA OKUYUNUZ

Şafak Sökerken

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

YAYINLAYAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

Karton kapak içinde, resimli: Fiatı 3 lira

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA

KABASAKAL AMCA VE YAMAN İZCİ İSTANBULDA KURULACAK BÜYÜK HAYVANAT BAHÇESİNE VAHŞİ HAYVAN TEDARİKİ İÇİN AFRİKA'YA GÖNDERİLMİŞTİ....

AMCA, ASLAN KAFESİNİ KURDUK, DİKKATLİ OLALIM!

BÜYÜK BİR AVCI OLDUĞUM İÇİN AFRİKAYA GÖNDERİLDİM YAMAN. DÜNYANIN BÜTÜN ASLANLARI BİR ARAYA BENİ KORKUTAMAZ.. HA-HA-HAY!..

ÇADIRDA.....

KABASAKAL AMCA KENDİNE ÇOK GÜVENİYOR.. ONU KORKUTMAZSAM ZARARLI ÇIKACAK...

HMMM...

BİRAZ SONRA..

İŞTE GELİYOR.. ASLAN POSTU HİÇ TE YAKIŞMAMIŞ DOĞRUSU.....

HA-HA-HA!.. BENİ KORKUTMAK İÇİN DAHA ÇOK UĞRAŞMAN LÂZIM GELECEK YAMAN!.

?

KABASAKAL AMCA, KİMİNLE KONUŞUYORSUN?

YAMAN!

AMANIN BİR ASLAN!!

HEM DE HAKİKİ!

SENİ KORKUTMAK İSTEMİŞ, SONRA VAZGEÇMİŞTİM AMCA. DÜŞÜNME ARTIK, KAFESİN İÇİNDEYİZ....

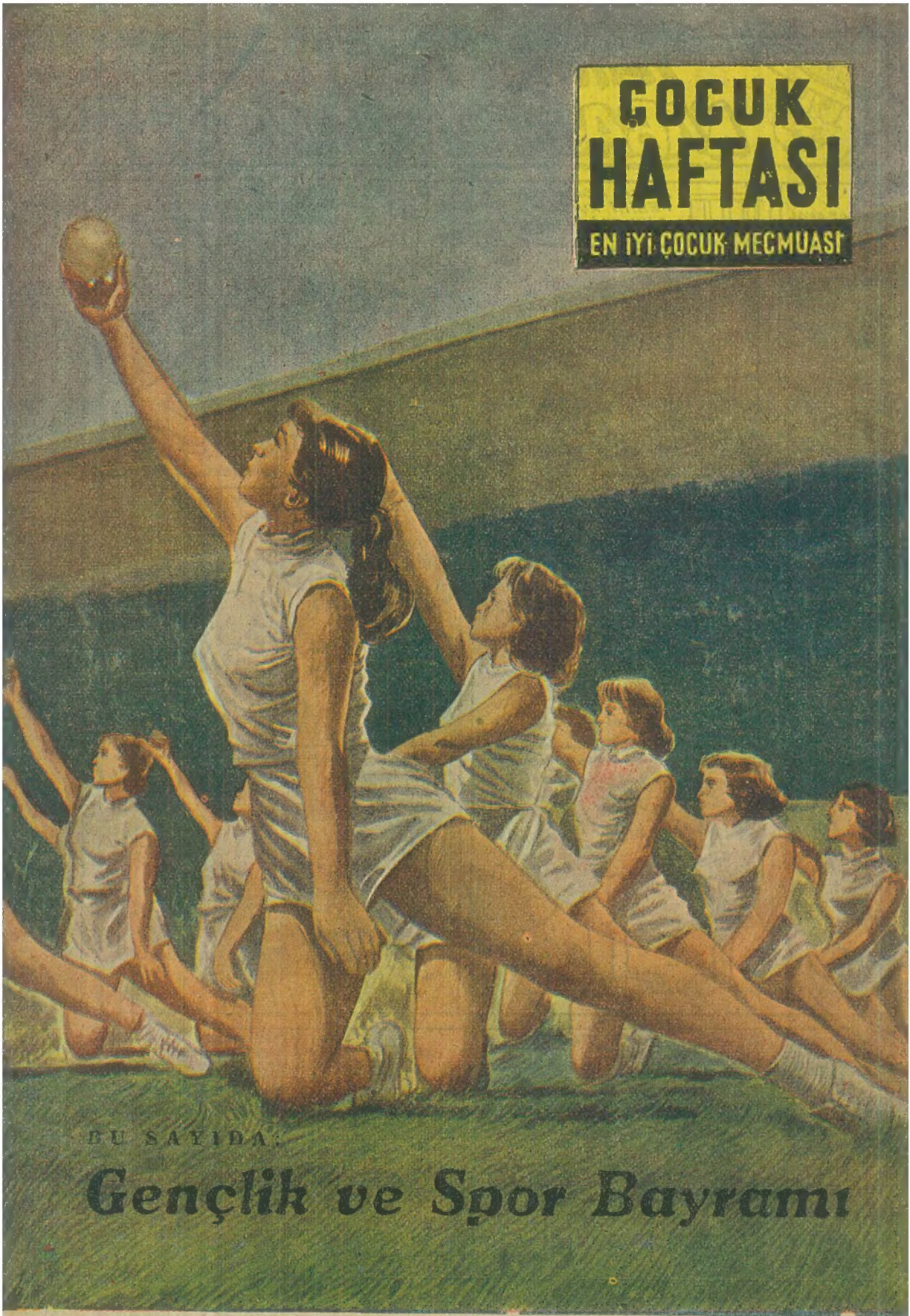
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
BU SAYIDA:
Gençlik ve Spor Bayramı